

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۸ اسفند ۹۷

خطبه‌ی ولادت امیر مؤمنان (ع)

خداوندی را حمد می‌کنیم که آثار بزرگی و قدرتش در همه جای خلقت نمایان است و دیدگان اندیشه از مظاهر عظمت او خیره مانده. او دور است و در همان حال نزدیک و خداوند بالاست و در همان حال پایین و آشکار است و در همان حال پنهان، پنهان.

پس حمد و سپاس خداوندی را که جامه‌ی عزت و کبریایی پوشید و آن دو را مخصوص خود گردانید، پس ای بندگان خدا به عمل نیک بکوشید که عمل نیکو به ملکوت می‌رود و توبه فایده‌بخش می‌شود و دعای شما را می‌شنود و اینک که در دوره‌ی عمر آرامش دارید و قلم‌ها برای نوشتن اعمال شما حرکت می‌کند و بیماری مانع از عمل شما نیست و مرگ هنوز به سراغ شما نیامده بر عمل نیکو سبقت بگیرید و بدانید دسته‌ای از اهل دنیا هستند که از اهل دنیا نیستند و بودن آنها در دنیا چون کسانی است که در دنیا نباشند و می‌دانند دنیا زودگذر است، حقایق را می‌بینند و لذا با آگاهی بر حقیقت کار می‌کنند و به کارهایی بیهوده مشغول نمی‌شوند و با این که در دنیا هستند جسم و روح آنها بین مردم دنیای دیگر حرکت می‌کند و می‌بیند که مردم دنیا به فوت کردن دیگران اهمیت می‌دهند در صورتی که آنچه نزد آنها اهمیت دارد قلب‌هایی است که با تقوی و خوف از خداوند زنده است. از این بیم دارند که مبادا قلب‌هایشان فریفته‌ی دنیا و نفس شود و بمیرد.

جان عالم به فدای امیر مؤمنان علی (ع) که همان‌گونه‌ای که فرمودند با اینکه بین مردم زندگی می‌کردند جسم و روحشان در ملکوت سیر می‌کرد، با این حال قلبشان غصه‌دار مردمی بود که به ظاهر زنده و در باطن مرده بودند. افسوس که نه تنها مردم زمانه‌اش او را درک نکردند بلکه بعد ایشان تا عصر حاضر نیز غریب مانده‌اند درحالی‌که همه‌ی حسنات و فضائل و حکمت و عرفان و معرفت و علم و شجاعت و تدبیر و بلاغت را در نهایت کمال داشتند؛ همان‌گونه‌ای که خداوند کریم در کتاب

آسمانی قرآن فرمودند: به هر که خدا خواهد حکمت عطا کند و به هر که حکمت عطا شده نیکی فراوان داده شده و جز خردمندان، پند نپذیرند.

پس کجایند خردمندان که پند بپذیرند، امیر مؤمنان علی (ع) را که به اعتراف شیعه و سنی بیش از ۱۳۰۰ آیه در مورد ایشان نازل شده و نهج البلاغه که اخت القرآن لقب گرفته را درک کرده و عمل خود را با آن هماهنگ کنند و در اندیشه و رفتار و گفتار و کردار از امیر مؤمنان پیروی کنند. چون مولا در نخستین و قدیم‌ترین جایگاه پرستش حق تعالی یعنی مکه تولد یافت و پرورش یافته در محضر پیامبر خاتم، رسول اکرم حضرت محمد (ص) بود و موحد و پیرو پیامبر و عاری از هر گونه گناه و در همه‌ی امور تابع پیامبر بوده و خدا او را معصوم داشته و هدایت کرد. با وجود اینکه حسودان و دنیاپرستان و منافقان خلافتی را که خداوند و پیامبر به او عطا فرموده بود را غصب کردند ولی خلافت بر افتخارات امیر مؤمنان نیفزود بلکه وجود امام علی (ع) بود که خلافت مسلمین را دارای افتخار می‌کرد.

دنیا تا امروز نتوانسته است شخصیتی چون امیر مؤمنان را نشان بدهد که بزرگ‌ترین دلیر جهان و در عین حال بزرگ‌ترین دانشمند و فیلسوف و معلم اخلاق و معلم خداشناسی و نوع پروری و دین‌داری باشد. مجموع این صفات تا امروز در هیچ کس جمع نشده است. تاریخ آغاز اسلام نشان می‌دهد که در آن دوره، اسلام جز شمشیر امام علی (ع) وسیله‌ی مبارزه و دفاع از خود را نداشت و ایشان اولین و آخرین خط و سنگر دفاع اسلام بود. بزرگی روح و کمالات خدادادی‌اش را در خطبه‌هایش و نامه‌هایش و فرمان‌هایش و کلمات قصارش می‌یابیم و می‌بینیم که برجسته‌ترین تعلیمات اخلاقی را می‌دهد و بهترین رهنمودها را برای زندگی دنیا و آخرت فرا راه نوع بشر می‌گذارد و هر نوع مسئله و معضل را در راه دین حل می‌نماید و به آدمیان می‌آموزد که نیکوکار و راست‌کردار و غمخوار هم نوع خود باشند که در این مورد بهره می‌گیریم از فرموده‌ی گران‌سنگ خود ایشان که فضائل و صفات و خصایص خود را در قالب بنده‌ی خداوند کریم بیان فرمودند:

ای بندگان خدا به درستی که محبوب‌ترین بندگان نزد خداوند آن است که خدا وی را یاری می‌نماید تا اینکه بر نفس خود غلبه کند و جامه‌ای از اندوه و قبایی از خوف از خدا در بر نماید. در قلب این بنده چراغ راهنمایی افروخته می‌شود و او برای سرمنزل آخر توشه فراهم می‌نماید و دور را بر خود نزدیک و مشکل را بر خود آسان می‌کند. چون رسیدن به سرچشمه‌ی آب گوارا بر او آسان می‌شود از آن سیراب می‌گردد و جامه‌ی هوی و هوس را از تن دور می‌نماید و از هر نوع اندوه برکنار می‌شود مگر یک اندوه، آن هم طلب وصال حق است.

یک چنین بنده آن‌چنان به خداوند و دین مبین یقین دارد که یقین او مانند نور خورشید در روز غیرقابل تردید است و برای امور اخروی از هیچ کوشش فروگذاری نمی‌کند و در آن راه هر فرع را به اصل برمی‌گرداند. یک چنین بنده چراغ تاریکی‌ها و حل‌کننده‌ی مسائل مورد اشتباه و کلید گشایش مبهمات و دورکننده‌ی هر نوع دشواری است و از ارشاد مردم مضایقه نمی‌کند و مردم گفته‌اش را می‌فهمند و هنگامی که بایستی خاموش بماند خاموش می‌ماند تا اینکه او و دیگران به سلامت زندگی کنند. چنین بنده‌ای از معادن دین خدا است و از میخ‌های زمین اوست و بر خویش لازم می‌داند که همواره رعایت عدالت بنماید و اولین قدم که در راه برقراری عدالت در خود برداشته این است که هر نوع هوی و هوس را از خویش دور نموده است و دستور حق را برای دیگران تفسیر می‌نماید و می‌شکافد و خود به آن دستور عمل می‌کند و از هیچ کاری که نتیجه‌ی آن برای بندگان خدا خیر و نیکو باشد فروگذاری نمی‌کند و این بنده اختیار امور خود را به دست قرآن می‌دهد و هر جا که کتاب خدا او را می‌برد می‌رود و هر جا که کتاب خدا فرود بیاید او فرود می‌آید.

افسوس که بشریت از چنین گنجینه و گه‌ری گران‌قدر در امور خود بهره نگرفته و عمل و سخنانش در کتاب‌ها باقی مانده و این کوتاهی سرچشمه از قدرت‌طلبی و دنیادوستی و نفس‌پرستی دارد. پس وای بر جان‌هایی که این امانت الهی را در بازار دنیا به درهم و دیناری ناچیز فروخته و در عوض این رحمت بی‌پایان ظلمتی را خریدند که سیاهی و تباهی را معنا می‌کند. سیه‌رویانی که جز صفت جان‌ذلیلشان

صفتی را به همراه ندارند پس با شتاب به طرف روشنایی می‌روند درحالی که هرگز به انوارش نمی‌رسند و کشتی جانشان در ظلمتی غرق می‌شود که نجاتی برایش در قول پروردگار عالم یافت نمی‌شود. آنان خود را نابود کردند چون حق جاودانه است و حافظش پروردگار حکیم و رحمان است، همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان حضرت زهراى مرضیه (س) فرمودند: کتاب قرآنی را که امیر مؤمنان جمع‌آوری فرمودند پروردگار امر فرمود که در بین جانشینان پیامبر (ص) باقی بماند، اینک این امانت در مقامات بندگی که همان مقام محمود است در جریان است، پرتوаш در نام آخرین وصی رسول خداست پس پیروانش به حقیقت کتاب آگاه می‌شوند و از جامش درحالی که در نهان است می‌نوشند تا جانشان به وعده‌ی حق منور گردد. پس اگر مردمان زمان درک می‌کردند که ساعت‌هایشان منتظر چه فرمانی است سر از سجده‌ی شکر بر نمی‌داشتند تا نعمتشان آشکار می‌گردید و عمرشان به برکت آن در خلقتی جدید جلوه‌گر می‌شد. پس شکر پروردگار را سزاست که رحمتش را پایانی نیست.

ما مهمانان این کوی عشق این رحمت بی‌پایان را به عینه احساس کرده‌ایم و در این روز میلاد و مبارک ضمن شکرگزاری از خداوند رحیم و عزیز و رحمان به ساحت مقدس مولا و سرورمان فرزند برومند امیر مؤمنان (ع) امام عصر و زمان ابصالح المهدی (عج) تبریک و تهنیت عرض کرده همان‌گونه‌ای که مادر گرامی‌شان سفارش فرمودند سر به سجده‌ی شکر می‌گذاریم تا نعمتمان که وجود مقدس شماست آشکار شود تا عطر و بوی و سخنان زیبا و شیوای امیر مؤمنان علی (ع) را از زبان علی وارتان به گوش جان بشنویم. برای تحقق آن یک صدا فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج